

EEN HUIS MET EEN VERLEDEN

(House of secrets)

Thriller in twee bedrijven

door

PETER MCKELVEY

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HUIS MET EEN VERELEDEN - HOUSE OF SECRETS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER MCKELVEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Trevor Billingham - achter in de twintig

Julie Pringle - ongeveer twintig

Hector Parsloe - achter in de vijftig

Sarah Higgs - achter in de twintig

Richard Higgs - voor in de dertig

Agente Beverley Hammond - voor in de dertig

EERSTE BEDRIJF:

scène 1: Een herfstochtend

scène 2: Dezelfde dag, vroeg op de avond

scène 3: Enkele uren later

TWEEDE BEDRIJF:

scène 1: Zaterdagochtend, de volgende week

scène 2: Dezelfde dag, vroeg op de avond

Het stuk speelt zich af in een gedeeltelijk verhuurd huis in London

Tijd: het heden

DECOR:

De woonkamer en keuken van Richard en Sarah Higg's huurhuis in Londen. Een herfstochtend. Een deur rechts achter leidt naar de keuken van de huurders. Er naast hangt een spiegel aan de muur, waarvoor een bureau staat. Iets rechts van het midden bevindt zich een raam, en ergens tussen dat raam en de achterdeur zit de lichtsakelaar. Een staande lamp bevindt zich ergens tussen de achterdeur en het raam, met daarvoor een bank. Een bijzettafeltje met een telefoon staat er links voor. Een poortvormige doorgang naar de keuken links voor. Daarnaast een deur die naar de hal en voordeur leidt. Een keukentafel met stoelen links van het midden. Twee leunstoelen en een koffietafeltje staan achter op het toneel, iets rechts van het midden. Op het bureau staat een ingelijste foto van Sarah's vader. De kamer ziet er een tikje wanordelijk uit, hoewel duidelijk wordt dat er van oudsher veel rijkdom in de familie is, door schilderijen en borden aan de muur, en eventueel hier en daar een bescheiden erfstuk.

EERSTE BEDRIJF

(Scène 1)

Als het doek opgaat staat Julie te telefoneren. Julie is jong en erg aantrekkelijk. Ze draait zich om en gaat op de bank zitten. Trevor zit in de leunstoel in het midden de krant te lezen. Hij is achter in de twintig en draagt de verplichte valse kleding die bij een links georiënteerde, nonchalante levensstijl hoort. Tijdens Julie's telefoongesprek komt Hector binnen van links achter. Hector is een Pietje Precies, type kantoorclerk. Hij haalt de prullebak uit de keuken en gaat er rechts voor mee af. Als hij de achterdeur opent, horen we popmuziek bij de burens. Als hij de deur achter zich sluit, wordt het weer stil.

Julie: Ja... Nee... Nou... Ik... Ja... ja. Fantastisch... Ja... nou ja, je weet wel wat ik bedoel.... klopt.... Wat? Je maakt een grapje!... Nee, dat meen je niet... Ja... dat weet ik.... Hoor eens... ik moet ophangen... dit is de telefoon van de huisbaas. Het is helemaal niet de bedoeling dat ik... Ja... Daag. *(ze hangt op)*

Trevor: Je kwam maar niet aan het woord, he?

Julie: Bemoei je met je eigen zaken. *(Hector komt op van rechts met de prullebak die hij zojuist buiten heeft geleegd. De muziek is weer hoorbaar zolang de deur open staat. Hij loopt de keuken door en zet de prullebak op zijn plaats terug. Daarna loopt hij naar de keukentafel)*

Trevor: *(legt de krant aan de kant)* Nog steeds aan de schoonmaak, Hector?

Hector: Dat vind ik niet erg. Het is hier als een thuis voor mij.

Trevor: Je bent een huurder.

Hector: Volgende maand woon ik hier al vier jaar.

Trevor: Maar desondanks ben je nog wel een huurder.

Hector: Ik woon hier bijna net zo lang als Sarah en Richard getrouwd zijn.

Trevor: Desondanks ben je nog steeds een huurder.

Hector: Jullie, zijn hier pas een minuut of vijf. Ik hoor echt bij de familie. *(Trevor glimlacht)* Ja, ik was hun eerste huurder.

Trevor: Zie je nou wel? Je bent nog steeds een huurder.

Hector: *(mompelt)* Ik doe tenminste nog iets, dat kun je niet van iedereen hier zeggen... wat zie je er mooi uit, Julie.

Julie: *(loopt naar rechterzijde van de stoel)* Ik heb een sollicitatiegesprek.

Hector: Je hebt toch al een baan?

Julie: Ja, maar dat is maar tijdelijk. *(ze gaat op de rechterstoel zitten)*

Hector: Je bent nu al ruim een jaar een tijdelijke kracht. Je bent een wandelende paradox. Een contradictie in termino. Ja.

Julie: Ik vind tijdelijk werk wel leuk. Je weet nooit van tevoren waar je nu weer terecht komt. Maar wat ik nu doe is hoofdzakelijk typewerk. Ik zit nu al een jaar lang hele dagen te typen. Sommige dagen gaan nog wel. Het is geen baan die veel van je vraagt. Ik hoef er nooit zo bij na te denken.

Hector: Nee?

Julie: Nee, niet echt. *(ze pakt de krant op. Sarah komt op en gaat op de bank zitten. Ze is ergens achter in de twintig. Ze is een vrouw met stijl. Zelfs haar nonchalante vrijetijdskleding heeft een zekere klasse)*

Hector: Wisten jullie dat eh... hoe heet hij ook al weer? Rudolph Valentino. Wisten jullie dat hij beschouwd wordt als de beste filmminnaar ter wereld? *(Trevor kreunt)* Toen hij stierf, was hij pas eenendertig. Duizenden vrouwen over heel de wereld rouwden om hem. Ja. En tweeduizend vrouwen beweerden dat hij de vader van hun kind was. *(Trevor kreunt)* Tweeduizend vrouwen! En toch wordt er getwijfeld aan zijn mannelijkheid! Zijn tweede vrouw beweert dat hun huwelijk nooit geconsumeerd is.

Julie: Stel je voor.

Sarah: Zit je weer op de praatstoel, Hector? Je komt nog te laat, hoor. *(Richard komt op vanuit de hal en gaat links van de tafel staan. Hij is begin dertig, netjes gekleed in een pak en hij heeft een aktentas bij zich. Hij is duidelijk geïrriteerd)*

Wat is er mis?

Richard: De auto doet het niet. Juist vandaag...

Sarah: Bel de garage dan.

Richard: Ze zullen hem niet direct repareren, denk je wel? Ze zullen hem wel weg komen slepen, om de rekening op te kunnen voeren.

Sarah: Dan zul je met de metro moeten.

Richard: Een BMW met maar twaalfduizend kilometer op de klok, en hij wil niet lopen, nou vraag ik je....

Hector: Jaren geleden had ik een Morris Minor. Herinneren jullie je de Morris Minor nog? *(hij kijkt rond)* Het zal wel niet. Dat was nog eens een wagentje. *(hij gaat rechts af)*

Trevor: Promotie vandaag, Richard?

Richard: Wie heeft je dat verteld? *(hij loopt naar de telefoon en blijft staan. Trevor en Sarah kijken elkaar aan, beschaamd. Richard kijkt Sarah aan)* Oh, ik begrijp het al. *(hij loopt naar de telefoon en draait een nummer. Sarah loopt naar de keuken om koffie te zetten)* Je zou toch denken dat een BMW een betrouwbare auto was... ik ben een half uur bezig geweest om dat ding aan de gang te krijgen.

Julie: Ik heb vandaag een sollicitatiegesprek, Richard.

Richard: Geweldig. *(hij kijkt naar de telefoon)* Waar zijn ze?

Sarah: Het is nog geen negen uur. (*Richard smijt de hoorn op de haak*)

Trevor: Ik ben blij dat we de dag zo levendig beginnen. Het komt zo vaak voor dat ik hier zit te gapen bij het ontbijt. Dan gaap ik, en blijf gapen tot het avondeten. Ik heb er goede hoop op dat deze dag bijzonder wordt, na zo'n begin kan het gewoon niet meer stuk.

Richard: Toen jij hier kwam wonen, wisten we niet dat we een nietsnut in huis gehaald hadden.

Trevor: Ik ben geen nietsnut, ik ben een denker.

Richard: Je zei dat je een beëdigd accountant was.

Trevor: Ik voelde me ook een beëdigd accountant. Die dag droeg ik het pak van mijn broer. Hij is een beëdigd accountant.

Julie: Ik begrijp het niet, Trevor. Het is overduidelijk dat je intelligent bent...

Trevor: Tja. Dat heb je met een hoog voorhoofd, he?

Richard: Mag ik even? Ik bedoel, je zit hier maar de hele dag te luisteren hoe de wolken langs drijven en te parasiteren op onze koelkast. Ik mag je er misschien aan helpen herinneren dat je huur betaalt, en geen kost en inwoning?

Sarah: Trevor neemt niet veel, Richard.

Trevor: Af en toe een kopje koffie.

Richard: Laatst zat je aan een lamsbout toen ik thuis kwam. Ga er eens op uit, man. Zoek werk.

Trevor: Ik hang niet zo aan dat arbeidsethos van jou. Ik vind namelijk, dat het leven van te veel mensen om geld draait. Het is eigenlijk zo'n zielig gedoe.

Richard: Heel trendy.

Julie: (*leest hard op*) De massa-verkrachter heeft weer toegeslagen.

Richard: Wat toevallig. Dieven, junkies en verkrachters schijnen zich in deze buurt goed thuis te voelen.

Sarah: Het was altijd zo'n goede buurt.

Richard: Dat was Brixton ook.

Julie: Hij is echt gestoord, die verkrachter. Ik hoop dat ze hem snel pakken.

Richard: Als ze hem vinden, zal het wel net zo'n type blijken te zijn als onze nep-accountant hier.

Sarah: (*waarschuwend*) Richard....

Richard: Een of andere parasiet. Geen werk. Geen doel in het leven. Een mislukkeling. Terend op zijn fantasieën... en op andere mensen.

Sarah: Richard, je begint heel vervelend te worden...

Richard: (*loopt weer naar de telefoon*) Ik zal de zaak wel weer bellen. Iemand moet toch werken en belasting betalen, zodat de rest achterover kan leunen en uit de neus kan gaan peuteren.

Julie: *(staat op)* Ik moet gaan. Duimen jullie voor me?

Sarah: Ik hoop dat je die baan krijgt.

Julie: Dank je.

Richard: Doe je best, Julie. Maar denk erom: Verkoop niet de huid van de beer voordat je hem geschoten hebt. *(Julie gaat links af. Richard draait zich om naar Trevor)* Ik wil mijn vrouw graag even onder vier ogen spreken. Heb je er bezwaar tegen om naar je eigen keuken te gaan? Je weet de weg wel, he? Het is die kant op.

Trevor: Natuurlijk. Uiteraard. *(Trevor gaat rechts af. Richard richt zijn aandacht weer op de telefoon)*

Richard: Meneer Bauer, alstublieft. Met Richard. *(hij wijst naar de deur rechts en zegt tegen Sarah)* Ik ben helemaal niet gelukkig met die figuur.

Sarah: *(loopt naar het bureau)* Hij betaalt zijn huur.

Richard: Hij wordt me te familiair. *(in de hoorn, zijn stem neemt een stroopsmeerderige klank aan)* Meneer Bauer, met Richard Higgs. Het spijt me enorm. Mijn auto wil niet starten... Wat zegt u?... De startmotor, denk ik.... maar ik kom er zo aan... Oh.... Goed. Vier uur dan... Nogmaals, neem me niet kwalijk... Duizend maal dank, meneer Bauer. *(hij hangt op)* De afspraak is verzet naar vier uur.

Sarah: Vond hij het vervelend?

Richard: Nee. Ik haal een percentage van zeventig dit jaar. *(hij haalt een agenda uit zijn aktentas rechts)* Dan kun je wel een potje breken.

Sarah: Heb je tijd voor een kop koffie?

Richard: Ach, waarom ook niet? *(Sarah gaat de keuken in)*

Sarah: Goed voor de adrenalineproductie, zo'n ochtend.

Richard: *(gaat in de leunstoel zitten)* Deze promotie betekent heel veel voor mij, voor ons allebei. Vanaf morgen heb ik een leidinggevende functie. Het staat nou niet bepaald op mijn voorhoofd geschreven, maar iedereen weet er van. Ach, ik heb er ook hard genoeg voor gewerkt. Niets aan het toeval overgelaten.

Sarah: Ja, je bent heel toegewijd.

Richard: Meer dan dat.

Sarah: Ik zou bijna zeggen... verblind. *(ze schenkt koffie in)*

Richard: Dat is nou het verschil in houding tussen ons: Positief en negatief.

Sarah: Tegenpolen trekken elkaar aan.

Richard: Maar in ieder geval wil ik dat je je neerlegt bij de situatie. Je weet wel wat ik bedoel.

Sarah: Wat?

Richard: Ik denk dat we het huis...

Sarah: Nee.

Richard: Sarah...

Sarah: *(komt tevoorschijn uit de keuken)* Nee.

Richard: *(gaat rechts aan de tafel zitten)* Ik wil niet... we hebben nu geen tijd om ruzie te maken. Ik vraag je voorlopig alleen maar om achter me te staan waar het de huurders betreft, OK? Die vent *(wijst naar de deur rechts)* buit ons uit.

Sarah: Ik heb helemaal geen moeilijkheden met Trevor. *(ze brengt Richard zijn koffie)*

Richard: Hij profiteert van je.

Sarah: Als hij de huur betaald heeft, heeft hij niet veel over. Hij is alleen. Hij heeft niets. *(ze haalt haar eigen koffie en gaat er mee aan de keukentafel zitten)*

Richard: Dat is ons probleem niet.

Sarah: Zoals je net tegen hem praatte over die verkrachter, dat was heel gênant.

Richard: Ik wil geen geldwolf lijken; maar echt waar... *(hij haalt een rekenmachine uit zijn aktentas)* Waar lach je om? Ik heb er een hekel aan als je zo gaat staan grijnzen. *(hij maakt wat notities)*

Sarah: Neem me niet kwalijk.

Richard: We moeten wel op een lijn komen te zitten, Sarah.

Sarah: Hoe? *(ze blijft gedurende de volgende scène glimlachen)*

Richard: We moeten dit zakelijk aanpakken. We hebben niet voor de lol huurders. *(hij drukt op de knoppen van zijn rekenmachine)* Ik bedoel, ik werk dag en nacht. *(vermoeid)* Waar zit je nou toch zo om te lachen?

Sarah: Nergens om.

Richard: Weet je, als vandaag die promotie bevestigd wordt, moeten we toch maar eens sterk over verhuizen denken...

Sarah: En een gezin stichten.

Richard: Eerst moeten we in een betere buurt wonen.

Sarah: Het was hier altijd perfekt.

Richard: Er komen hier al jaren geen besteldiensten meer aan de deur. Geen vertegenwoordigers... alleen nog sociaal werkers. Waar lach je toch in godsnaam om?

Sarah: Je rekenmachine. Het is zo'n belachelijk gezicht. Jij, die het huishouden bestiert op een zakrekenmachine.

Richard: Ik heb een rekenmachine voor mijn werk nodig.

Sarah: Hou het daar dan bij.

Richard: Voel je je door dit ding soms bedreigd? *(hij houdt hem in de hoogte)*

Sarah: Ja.

Richard: Goed. Dan zal ik het vernietigen.

Sarah: Graag.

Richard: Wil je dat ik het vernietig? Wil je dat ik mijn zakrekenmachine vernietig?

Sarah: Ja!

Richard: *(kijkt er naar)* Hij is helemaal van zilver. Ik heb hem twee jaar geleden gewonnen. Verkoper van het jaar. Weet je nog? In het Park Lane Hotel. Wat een avond. Onvergetelijk, vond je niet?

Sarah: Oh ja. Wat droeg ik die avond?

Richard: Wat?

Sarah: Wat had ik aan, Richard?

Richard: Geen idee. Topverkoper van het jaar! *(hij houdt de rekenmachine omhoog)* Met inscriptie. Topverkoper! Ik voelde me geweldig, badend in de gloed van het succes. Onvergetelijk. Ik was de ster van de avond. *(hij loopt naar de eettafel)*

Sarah: Je kunt maar beter naar je werk gaan. *(stilte)*

Richard: Betekent mijn promotie eigenlijk wel iets voor jou?

Sarah: Laten we geen ruzie maken.

Richard: Ik weet het niet... *(hij zakt in)*

Sarah: Natuurlijk betekent het wat voor mij!

Richard: Hoor eens, als die promotie er door is, zullen er een aantal dingen moeten veranderen. Dat begrijp je toch wel, lieveling. We zullen klanten te eten moeten vragen. Een beetje show.

Sarah: Meneer en mevrouw Veelbelovend spelen.

Richard: Precies, precies. Op hun nieuwe adres in St. John's Wood, of in Hampstead. Waar geef je de voorkeur aan? *(ze wendt zich van hem af)* Ik bedoel, als je de keus zou hebben. Mill Hill misschien?

Sarah: Ja, nou weet ik het wel; en ik weet ook wel dat er misschien een kern van waarheid in zit...

Richard: We kunnen geen gasten onderhouden als we huurders hebben. En je kunt het niet maken om onze gasten hierheen te laten komen door deze achterbuurt.

Sarah: *(staat op)* Dit is geen achterbuurt!

Richard: Nog niet. Maar deze buurt verpaupert met de dag. Het is niet meer zoals in je vader's tijd. En wat je opa betreft...

Sarah: Je komt te laat.

Richard: Ga je me geen succes wensen?

Sarah: Alsof jij dat nodig hebt.

Richard: Het helpt.

Sarah: Veel succes, lieverd.

Richard: Ik kom vast te laat. *(ze kussen elkaar. Richard gaat links af. Trevor komt op van rechts)*

Trevor: Als de ene deur dicht gaat, gaat de andere open.

Sarah: Je hebt weer staan luistervinken.

Trevor: Klopt. Ik moet zeggen, Ik zie het helemaal voor me dat jij ergens anders zou wonen. In Salisbury of Winchester. Vlak bij een cathedraal. Je zou koffie-ochtenden organiseren en bridge-partijtjes, en je tuin zou overwoekerd zijn met wilde wingerd en rode rozen. Vind je het erg als ik een stukje toast neem?

Sarah: *(gaat links voor zitten)* Waarom?

Trevor: Ik heb sinds gistermiddag niets meer gegeten... *(hij loopt naar de keuken)*

Sarah: Bedien jezelf...

Trevor: Toen heb ik een krentenbolletje gehad.

Sarah: Allemachtig! Wil je eieren met spek?

Trevor: Nee, nee.

Sarah: Je moet wel een beetje goed eten!

Trevor: Een stukje toast is genoeg.

Sarah: Dit moet een keer ophouden, Trevor.

Trevor: Wil je ook een stukje?

Sarah: Het veroorzaakt constant strijd tussen Richard en mij.

Trevor: Dan doe ik hem namelijk weer even in de rooster.

Sarah: Als je zou werken, zou je...

Trevor: Wanneer krijg je een kind?

Sarah: Volgend jaar.

Trevor: Ik wil alleen maar zeggen, mocht Richard falen, kom dan gerust bij mij.

Sarah: *(droogjes)* Dank je...

Trevor: Wanneer je maar wilt. *(Richard komt van links op, verhit)*

Richard: Ik heb de verkeerde sleutels meegenomen. *(Sarah loopt naar haar tas. Richard kijkt wantrouwend naar Trevor en Sarah)* Ben je er al weer, Trevor. Je bent er snel bij. *(hij kijkt Sarah scherp aan)* Wat is hier gaande? He?

Sarah: *(overhandigt hem de sleutels)* Hier is niets gaande.

Richard: Oh, dat lijkt er anders verdacht veel op... *(hij loopt terug naar de deur en draait zich om naar Trevor)* Pas op, jij! *(hij gaat links achter af)*

Trevor: *(grinnikend)* Je zou bijna denken dat hij hier de baas is.

Sarah: Dat is niet zo. Ik heb dit huis van mijn ouders geërfd. Ik heb mijn hele leven hier gewoond.

Trevor: Als een boom.

Sarah: *(loopt naar het bureau en pakt de foto op)* Dit is een familie-huis, Trevor. Weet je wat dat betekent? De dingen die we erven zijn belangrijk voor ons. Het is tevens een vertrouwensband. Het huis is misschien wel mijn eigendom, maar ik ben het huis ook iets verschuldigd. Ik ben hier altijd zo gelukkig geweest.

Trevor: Het is nu bepaald geen familie-huis meer, he? Nu er ook vreemden bij ingetrokken zijn.

Sarah: Jij bent geen vreemde.

Trevor: Dat ben ik wel.

Sarah: Dat is absurd.

Trevor: Ik ben een vreemde.

Sarah: *(verbaasd, kijkt hem aan)* Het huis is niet echt veranderd. En de straat is ook nog bijna net als vroeger. De bomen zijn gegroeid. De tuinen zijn niet meer zo goed onderhouden, maar dat komt ook omdat er zoveel verhuisd wordt de laatste tijd. *(ze gaat rechts aan de tafel zitten)* Goed dan, ik ben inderdaad sentimenteel wat het huis betreft. Ik zit hier en droom van het verleden. Als ik mijn ogen open, volgt er geen ruw ontwaken in de realiteit, want ik ben nog steeds in mijn geliefde oude huis, met al die dingen waar ik zo aan gehecht ben allemaal om me heen.

Trevor: Als een spookhuis.

Sarah: Nu klink je net als Richard.

Trevor: Hij is realistisch. Dat moet ik hem nageven.

Sarah: Ik vraag het me soms af.

Trevor: Je bent een dromer. *(hij loopt naar de achterdeur)* Maar je hoeft de achterdeur maar open te doen... *(hij opent de achterdeur en harde, snerpande hard-rock-muziek wordt hoorbaar)* ...en je hoort het ritme van het leven.

Sarah: Trevor...

Trevor: ...Dit is hard rock, Sarah.

Sarah: Doe de deur dicht.

Trevor: We kunnen hier rustig blijven mompelen over de oprukkende gewelddadigheid en het einde der beschaving, maar niemand hoort ons hier.

Sarah: *(opgewonden)* Dat is hun keuze.

Trevor: De rockmuziek van vandaag! Dissonant! Hard! Kwaad! Het geeft precies weer wat er in de maatschappij leeft.

Sarah: Doe de deur dicht!

Trevor: Stroboscopisch veel lichtjaren verwijderd van Mantovani!

Sarah: Zou je nu alsjeblieft willen doen wat ik je vraag?

Trevor: Richard heeft namelijk wel een beetje gelijk, zie je. *(Sarah loopt naar de deur om deze dan maar zelf dicht te doen)* De verliezer bijt van zich af! *(hij doet de deur dicht)* Je kunt het niet blijven negeren... Je kunt wel achter je gordijnen blijven zitten, je huis hoog verzekeren en je lichaam in het ziekenfonds stoppen. Je kunt je eigen liedjes wel blijven zingen... *(hij loopt naar de keuken)* Maar wie weet?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto